

[Karen Thurøe Hansen.]

del af befolkningen, som har tillagt sig spirituøse vaner, så alkohol indgår i deres daglige forbrug.

For de sociale tilfældes vedkommende har man jo mulighed for, såfremt det virkelig er alkohol, der har ødelagt en hel familie, at tage dette op inden for bistandslovens rammer, undersøge hele familiens vilkår og derigennem være med til at få denne familie på ret køl. Det er også rigtigt, som det har været nævnt her, at mange skilsmisser skyldes overdreven alkoholnydelse.

Vi skal som sagt sætte ind med prævention. Men hvorledes skal vi få denne prævention ført ud i livet? Jeg nærer stor beundring for lægelig ekspertise også på det socialrådgivermæssige område med hensyn til at tage disse problemer op. Som før nævnt er jeg ikke tilhænger af, at der nedsættes en kommission til langvarig bearbejdning og behandling af dette emne, men jeg vil dog meget gerne henstille, at man, såfremt man alligevel gør det, så ikke glemmer at medtage de frivillige organisationer såsom Kirkens Korshær, Frelsens Hær, KFUM og de forskellige institutioner, der beskæftiger sig med alkoholproblemer, nemlig »Lænken«, »Ring i Ring«, og hvad de alle sammen hedder. Jeg tror, man kan hente værdifuldt materiale hos disse mennesker, som virkelig har set det som deres opgave at hjælpe alkoholikere til at blive respektable mennesker – det er alkoholikere som regel også, de fleste er ikke aggressive – og jeg mener, at de, der selv har prøvet at være alkoholikere, måske bedre forstår problemerne og bedre er i stand til at hjælpe. De har erhvervet en ekspertise, der kan være værdifuld for det eventuelle ekspertudvalg, som måtte blive nedsat.

Der er én ting, man ikke må glemme, og det er, at der kan gå meget lang tid – måske år – før den, der har været alkoholiker, kan sige, at han igen er fuldstændig alkoholfri. Det er i denne meget lange mellemliggende fase, der til stadighed bør være visse kontakter, vedkommende kan henvende sig til, således at han ikke føler sig stødt ud i kulden, men til stadighed kan hente styrke, eventuelt fra en helbredt alkoholiker, til at holde sig oppe.

Fra det konservative folkepartis side er vi tilhængere af den personlige frihed. Vi er tilhængere af, at man har lov til at gøre med sin krop, hvad man selv vil. Men først og sidst vil jeg gerne her fra talerstolen slå til lyd for, at

det er forældrenes ansvar, at der er forældrene, der i første instans bør oplære børnene i at omgås alkohol varsomt.

Jeg håber, at vi får noget ud af denne alkoholdebat, at det ikke er spild af folketingets tid, at vi får diskuteret dette problem. Det er et problem, som årligt koster mange penge, det er et problem, som bør tages op på et seriøst plan, og det håber jeg det vil blive efter denne debat.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-demokraterne finder ikke, at indenrigsministerens redegørelse indeholder et bidrag til en fornyelse af debatten om misbrug og behandlingsmetoder, når det gælder alkoholmisbrug. Der røres dog i redegørelsen ved væsentlige, principielle ting, som jeg vil komme ind på her.

Der er ingen klar dokumentation for stigning i alkoholmisbruget, men der er en tendens til, at aldersfordelingen har ændret sig, således at skolebørn fra ca. 12 år nu også er blevet forbrugere af alkohol. Det må så være over for denne gruppe, at der skal sættes stærkest ind med oplysning og forebyggende arbejde. Restriktive indgreb tror jeg ikke på har den ønskede virkning. Hvis spiritus ikke kan købes af unge under 18 år, skaffer de sig det på anden måde, og det afføder så problemer med forældrene i hjemmet, småkriminalitet og besøg i socialforvaltningen.

I vore nabolande Norge og Sverige har systembolaget ikke bragt dem nærmere en løsning, end vi er.

Reklamer for alkohol skal, hvis det er nødvendigt – eksempelvis hvis de fortæller, at man bliver ung, smuk og rig af at drikke – henvises til forbrugerombudsmanden.

Det er nødvendigt at se problemet som en helhed og prøve at finde frem til årsagerne i stedet for at symptombehandle. Årsagerne kan man som oftest finde i individets omgivelser: sociale problemer kombineret med psykiske problemer hos den enkelte.

Hos helt unge mennesker bliver det at drikke meget let en målestok for, hvad den enkelte er værd: den, der drikker, rykker højere op i hierarkiet. Men er denne værdimåler så langt fra de voksnes? Det mener jeg ikke.

For at modvirke alkoholmisbrug hos de helt unge skal vi bruge og udbygge hele vort eksisterende behandlingsapparat. Amtssundhedscentre, ungdomsklubberne, de private orga-